Minoritățile naționale în România

Schița lecției

1. Distribuția minorităților
2. Drepturile minorităților în perioada interbelică
3. Oprimarea minorităților

Distribuția minorităților

- regiunile cu cea mai mare diversitate etnică din România sunt Transilvania, Banat, Bucovina și Dobrogea
- conform recensământului din 1930 populația României era de aproximativ 18 milioane de locuitori, dintre care 71,9% erau români
- minoritățile naționale reprezentau 28,1% din totalul populației
    - reprezentau majoritatea populației în orașe precum Cluj, Chișinău, Cernăuți
- minorități: maghiari (7,9%), germani (4,1%), evrei (4%), ucraineni (3,2%), ruși (2,26%), bulgari (2%), rromi (1,45%)
    - au contribuit la dezvoltarea culturii și civilizației românești

Drepturile minorităților în perioada interbelică

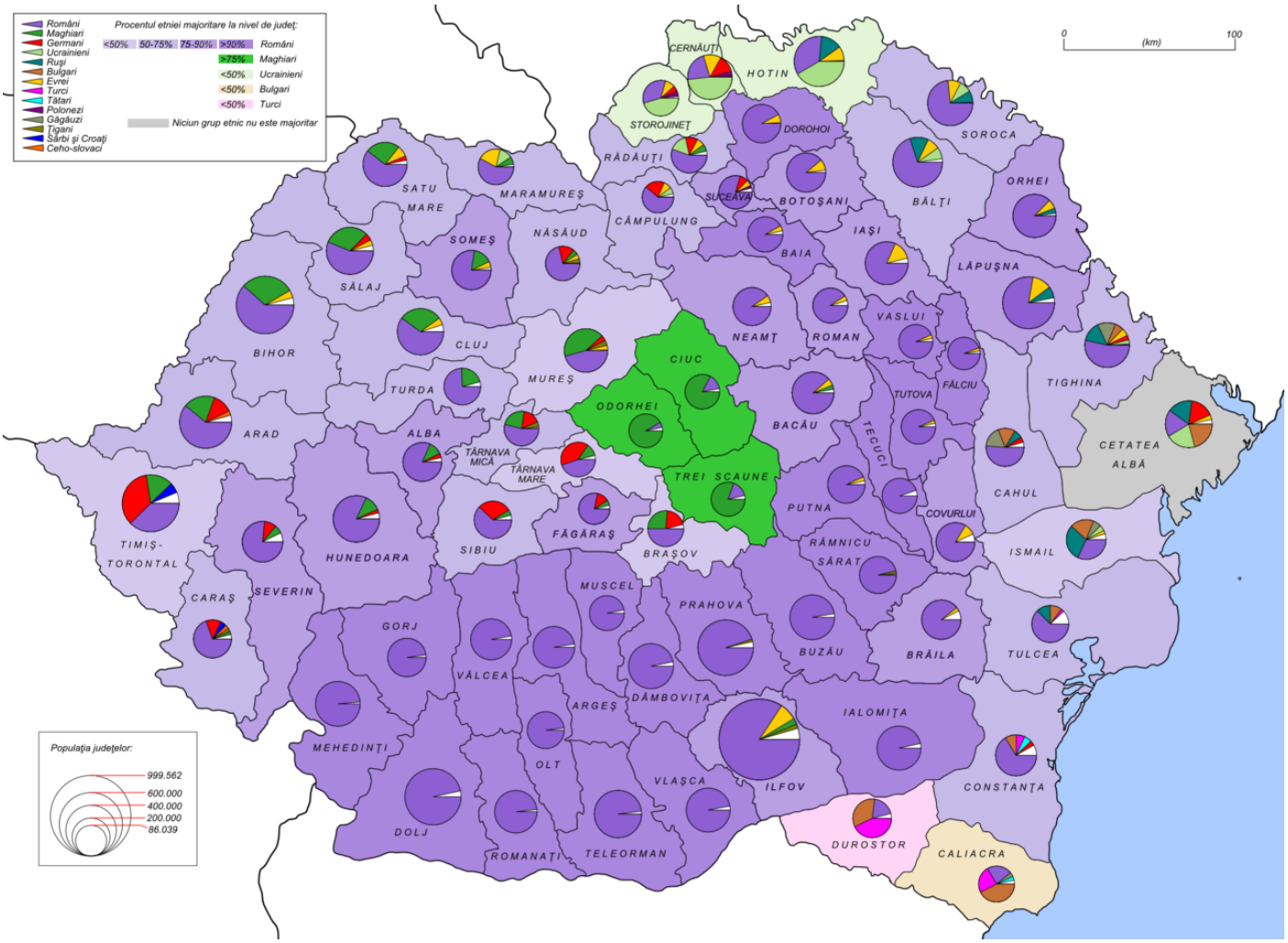
- constituția din 1923 le acorda drepturi egale tuturor cetățenilor țării, fără deosebire de etnie, rasă sau religie
    - cetățenie română
    - drept de vot
    - propriile partide politice, reprezentare în Parlament
    - învățământ în limba maternă
    - lăcașuri de cult
    - publicații proprii

- au fost identificate și recunoscute religiile: ortodoxă, greco-catolică, romano-catolică, reformată-calvină, evanghelică luterană, unitariană, mozaică, musulmană etc.

Oprimarea minorităților

- în timpul celui de-Al Doilea Război Mondial au fost aplicate măsuri de deportare și prigonire a rromilor și evreilor, în timpul regimului antonescian
- în timpul regimului comunist au fost luate măsuri de deznaționalizare a maghiarilor sau de ”vindere” a evreilor către statul Israel sau a germanilor către Germania
    - pentru fiecare 10000 de etnici germani plecați din România în Republica Federală Germania, țara noastră primea un milion de mărci germane

Vizitează site-ul Departamentului pentru Relații Interetnice

Harta etnică a României la nivel de județe (1930) | sursa: wikimedia.org